

EPOCA BISERICII TIATIRA

„Îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i:

Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decât cele dintâi.

Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Izabela, femeia aceea care se zice prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor.

I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!

Iată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce preacurvesc cu ea am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.

Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că <Eu sunt Cel ce cercetez rărunchii și inima>; și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.

Vouă însă, tuturor celorlalți din Tiatira care nu aveți învățătura aceasta și n-ați cunoscut <adâncimile Satanei>, cum le numesc ei, vă zic: Nu pun peste voi altă greutate.

Numai țineți cu tărie ce aveți până voi veni!

Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele îi voi da stăpânire peste neamuri.

Le va cârmui cu un toiag de fier și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere de la Tatăl Meu.

Și-i voi da luceafărul de dimineață.»

Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.”

- Apocalipsa 2.18-29 -

Nădăjduiesc că Domnul nostru va turna Duhul Său și ne va binecuvânta din nou și în seara aceasta, înainte de a intra în această mare epocă a Bisericii. Noi putem parcurge numai ce este mai important, pentru că altfel ne-ar lua prea mult timp și nu am putea termina în săptămâna aceasta pe care am dedicat-o acestui mare eveniment. Aseară am avut un timp atât de glorios!

Înainte de a citi din Scriptură, am putea să ne schimbăm puțin poziția pentru un moment de rugăciune?

Tatăl nostru ceresc, venim înaintea Ta în Numele Domnului Isus Hristos, știind că într-o zi, vei veni. Noi încercăm să pregătim inimile oamenilor pentru a primi această mare descoperire că Tu ești Fiul viu al lui Dumnezeu; că nu ești mort, ci ești viu în vecii vecilor, și trăiești în Biserica Ta ca Martor al Rusaliilor și a aceluși timp mare când va veni reșezarea din prezența Domnului. Suntem atât de bucuroși pentru că trăim acele timpuri, acum, după o mie nouă sute de ani!

Tată, ne plecăm capetele cu umilință, în onoarea acelor oameni mari din epocile Bisericii, în fața stelelor pe care le ții în mâna Ta și despre care ai spus că sunt „îngerii Epocilor Bisericii”. Cât de mult Îți mulțumim pentru Pavel din Efes! Cât de mult Îți mulțumim pentru Irineu! O, Doamne, și pentru marele Tău slujitor Martin, iar în seara aceasta pentru Columba.

Doamne, cât de mult Îți mulțumim pentru acești oameni care, în mijlocul romanismului întunecat și a păgânismului care a venit în biserică, au stat lângă Mesajul de la Rusalii și lângă binecuvântările Tale, lângă vorbirea în limbi și lângă marile semne și minuni, vindecarea bolnavilor și învierea morților.

Mulți dintre ei au fost alungați, omorâți, dați hrană la lei, pământul fiind spălat de sângele celor drepți. Tată, sângele lor strigă astăzi împotriva acestei biserici adultere, iar Tu ai spus că într-o zi, îngerul își va vărsa potirul împotriva celor care au vărsat sângele sfinților și al prorocilor.

Doamne, ajută-ne să ne ridicăm pentru că timpul se apropie de încheiere. Noi vedem această fiară care se ridică din pământ, nu din mare, din mulțimea popoarelor. Ea „*avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.*” Tată, noi credem că este aproape ceasul când aceste biserici se vor uni, făcând o icoană fiarei. Acela va fi un timp foarte greu pentru grupul care nu li se va alătura, fiindcă va veni un boicot, dar Tu ai promis că în ceasul acela Îți vei lua Biserica acasă. Ajută-ne, Tată.

Înainte ca să cadă un strop de apă, Noe era deja în arcă. Înainte ca focul să lovească Sodoma, Lot ieșise afară. Tată, noi credem că înainte ca puterea atomică să facă acest pământ în bucăți, Biserica va fi plecată. Suntem atât de bucuroși pentru aceasta, Doamne!

Știm că în seara aceasta, bombele stau în hangare, iar noi putem să privim spre cer și să vedem că Fiul omului Se ridică de pe tronul Său și se pregătește pentru a veni din nou, pentru răpirea Bisericii Sale. Dar atunci picioarele Lui scumpe nu vor

atinge acest pământ păcătos; pentru că așa cum a călărit Rebeca pe cămilă în întâmpinarea lui Isaac, și a coborât de pe ea chiar înainte de a ajunge la casa lui Avraam, pentru a se întâlni cu mirele ei pe câmp, o, Doamne, și Mireasa Îl va întâlni pe Mirele ei în văzduh:

„...noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” (1Tesaloniceni 4.15-17).

Tată, ajută-ne în seara aceasta. Dă-ne un duh blând și îndepărtează de la noi orice amărăciune ca să fim înmuiiați de Duhul Sfânt, și îngăduie ca Îngerul Domnului să preia conducerea și să ne călăuzească în seara aceasta.

Doamne, eu nu știu ce să le spun acestor oameni. Mi-am notat aici lucrurile care s-au întâmplat în istorie, dar numai Tu ne poți face cunoscut viitorul, de aceea, Te rog să ne dai aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Să ne întoarcem la Cartea Apocalipsei. În seara aceasta vom studia cea de-a patra epocă a Bisericii, epoca Bisericii Tiatira, o epocă mare, cunoscută ca „Epoca întunecoasă.” Tiatira a început în anul 606 și s-a terminat în anul 1520, și mulți învățați sunt de părere că steaua acestei Biserici a fost sfântul Patrick.

Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici. Noi știm că îngerul bisericii pe care o vom studia mâine seară este Luther și apoi îl avem pe Wesley, dar nu știm

cine este îngerul Bisericii Laodicea. Noi suntem deja în epoca aceasta, din anul 1906, începutul mișcării rusalistice. În acest timp se va ridica un înger care va condamna toate dogmele și va pregăti Biserica pentru a merge acasă; va fi un om plin de Duhul Sfânt, care va fi însoțit de semne și minuni, și mă rog ca Domnul să ne îngăduie să nu trecem pe lângă aceasta.

Sfântul Patrick a fost un bărbat extraordinar. Studiind unele manuscrise, am văzut că el nu era catolic și că a protestat împotriva bisericii catolice. În timpul reformei s-a dovedit că Patrick a protestat împotriva bisericii catolice, deși ei susțin altceva. Patrick a fost un om al organizației și a avut propria lui școală.

Când era copil, a fost răpit împreună cu două dintre surorile lui, despre care nu a mai auzit niciodată nimic. Probabil au fost duse la Roma și vândute ca sclave. Și el a fost vândut ca sclav și a fost pus să păzească porcii. Când a mai crescut, a dresat niște câini pe care îi pune să aibă grijă de porci și care răspundeau la tot felul de sunete, iar în cele din urmă i-a folosit ca să-l ajute să evadeze. Se spune că s-a așezat pe fundul unei bărci, iar câinii l-au acoperit, așezându-se peste el, până când a ajuns în largul mării, iar mai târziu s-a întors în țara sa, în Irlanda, unde și-a găsit părinții care erau încă în viață.

Sfântul Patrick a fost nepotul sfântului Martin, unul din cei mai mari bărbați care au trăit de la Isus Hristos încoace. Bisericile lui erau pline de Duhul Sfânt, toți vorbeau în limbi și erau însoțiți de semne minuni și tot felul de lucruri supranaturale. El a păstrat credința de la Rusalii în mijlocul acelei epoci căsătorite cu catolicismul; când păgânismul și nicolaismul s-au unit în catolicism și au format o organizație.

Îi numim nicolaiți de la cuvântul „nico” care înseamnă „a birui, a-i supune pe laici.” Ei au îndepărtat Duhul Sfânt din adunare și au spus că numai „preotul este sfânt.” Vedeți? Astfel, oamenii trăiau cum voiau și făceau ce voiau, fiindcă erau învățați că atâta timp cât se confesau preotului, totul era în ordine.

Aseară am văzut cum Constantin l-a numit pe primul episcop nicolait și a pus la

dispoziția bisericii clădiri și toate acele lucruri pe care vi le-ați notat. În data de 21 decembrie, cea mai scurtă zi a anului, păgânii aveau o mare sărbătoare în cinstea zeului Soare. Ei au introdus această erezie în biserică, mutând ziua nașterii lui Isus Hristos din aprilie în 25 decembrie, ca să coincidă cu ziua zeului Soare. În cele cinci zile, romanii aveau tot felul de serbări, circul și alte lucruri, dar acestea erau sărbători păgâne. Nicolaiții și-au îmbrăcat episcopul ca pe un dumnezeu și i-au dat totul, așa că acum își aveau dumnezeul cu ei. Astfel a apărut printre oameni învățătura că biserica s-ar afla deja în Împărăția de o mie de ani. Spuneau aceasta pentru că erau bogați, nu duceau lipsă de nimic și biserica era unită cu statul. „Mileniul este acum!”, „Acesta este Mileniul”, este o învățătură pe care biserica catolică o susține și astăzi. Dar noi știm că este greșită, pentru că Împărăția de o mie de ani va începe numai după a doua venire a lui Isus Hristos.

Pământul suspină și strigă

După acea zi a eliberării,

Când Domnul nostru Se va întoarce

Din nou pe pământ.

Steaua, sfântul din epoca aceasta a fost **Columba**. El a fost un om mare al lui Dumnezeu. Eu mi-am notat câte ceva din istoria vieții lui. Mai întâi vreau să spun că Tiatira înseamnă „înțețoșat, înnourat.” Vedeți, din anul 606 până în anul 1520 a fost un timp al nelegiurii, al fărădelegii.

Steaua a fost Columba, din Irlanda și Scoția. El a fost nepotul sfântului Martin și a trăit cam la șaiszeci de ani după sfântul Patrick.

Columba nu a acceptat niciodată învățătura romană și a fost un bărbat al credinței.

El a respins învățătura romană și nu a fost niciodată la Roma. Catolicii nu l-au declarat niciodată sfânt, așa cum s-a întâmplat și cu sfântul Martin și cu Irineu, pentru că ei se aflau în Biserica în care aveau loc semne și minuni ca la Rusalii, deoarece credeau.

Columba nu a acceptat niciodată învățătura romană și nu a primit-o în biserica sa. Ca și mama lui, care era o femeie temătoare de Dumnezeu și sora sfântului Martin, Columba a luat numai Biblia ca bază pentru învățătura lui. El învăța că semnele din Marcu 16 trebuie să-l urmeze pe fiecare credincios. Amin. Acesta este tipul de bărbat care-mi place: credincios! Da, domnilor!

Columba a auzit vocea audibilă a lui Dumnezeu și chemarea Lui. Acesta a fost un alt semn bun pentru el, și n-a mai fost nimic să-l poată opri; imediat după ce a auzit Vocea lui Dumnezeu, a mers din loc în loc.

Eu mi-am notat mai multe minuni, dar aș vrea să vă relatez numai una. Într-o zi, când s-a dus într-un oraș unde l-a trimis Domnul, cei de acolo nu au vrut să-l primească, ci au închis porțile și au adus muzicanți, încercând să-l îndepărteze prin cântecele lor. Dar el a început să predice atât de tare, încât i-a acoperit pe muzicieni, iar porțile s-au deschis singure. Astfel, Columba a intrat și a predicat acolo, și toți locuitorii au fost convertiți.

Mai am notată o întâmplare despre care aș vrea să vorbesc. Într-o zi s-a dus într-un oraș. În zilele acelea, orașele erau înconjurată de ziduri mari. Deci el s-a dus în orașul acela, dar locuitorii l-au dat afară. După plecarea lui, fiul primarului s-a îmbolnăvit foarte tare, așa că au trimis imediat pe cineva să-l aducă înapoi pe Columba. El s-a întors și s-a întins peste băiatul care era pe moarte, iar acesta a revenit la viață.

Biserica sa era plină de Duhul Sfânt și fiecare mădular al ei avea Duhul Sfânt. În ce-l privește pe Columba, el a protestat împotriva ierarhiei romane și a urât-o. Eu cred că el a fost steaua epocii Tiatira. De ce spun aceasta? Pentru că prin vorbirea

În limbi și prin botezul în Numele Domnului Isus, el a dus mai departe lucrările din biserica primară. Dacă Dumnezeu este infinit, și acesta este felul în care Și-a ridicat Biserica la început, atunci ea trebuie să rămână aceeași, chiar dacă este în minoritate. Adevărul este că în epoca aceasta biserica a fost nimicită aproape de tot, dar Dumnezeu l-a trimis pe Luther și astfel Biserica s-a ridicat din nou.

Acum aș vrea să începem cu primul verset, adresat îngerului. Apocalipsa 2.18:

„Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i...”

Ați observat aceste formule de adresare? Aceste mesaje sunt adresate îngerului sau trimisului care poartă Lumina acelei epoci. Vedeți? Aseară am văzut că îngerul Bisericii din Pergam a primit făgăduința că biruatorii acelei epoci vor primi o piatră albă. Ce înseamnă aceasta? Acel înger va fi ca Petru, care a fost numit „piatră.”

Apoi am văzut că numele pe care-l aveți are un cuvânt de spus asupra vieții voastre. Aici nu vreau să intru în amănunte, dar și diavolul are o numerologie falsă și îi face pe oameni să mediteze până ajung la spiritism, care este de la diavolul. Noi știm aceasta. Astfel, voi trebuie să umblați corect cu aceste lucruri și să fiți atenți.

Ei l-au numit pe Isus, Beelzebul, adică un drac, pentru că le descoperea gândurile inimii. Dar, vedeți, El era Cuvântul lui Dumnezeu, iar în Evrei 4.12 scrie că: *„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Vedeți? El era Cuvântul, El este Cuvântul viu, iar Cuvântul viu vine la noi și are același efect și asupra noastră. Vedeți, El este Același și printre noi, pentru că este Același Cuvânt. Aceasta este calea. Uneori, cineva vorbește în limbi, iar altcineva tălmăcește. Ce este aceasta? Cuvântul făcut trup printre noi.

Noi am văzut că îngerul Bisericii Pergam a primit „o piatră albă,” ceea ce înseamnă că nu era neprihănirea lui, ci era neprihănirea lui Dumnezeu. Pe acea „piatră albă” era scris un nume pe care nu-l știe nimeni, decât cel care a primit piatra. Nu-l mai știe nimeni în afară de el. Așadar, când auziți pe cineva spunând: „Este Ioan, Pavel, Maria, sau Cutare sau Cutare”, să nu-l credeți, pentru că El nu a spus nimic despre aceasta. Vedeți? Cel care-l primește trebuie să-l păstreze numai pentru sine. Numai el îl știe; și fiecare biruitor desăvârșit va primi un nume nou.

Ați observat că Avraam s-a numit înainte „Avram”, dacă când Dumnezeu a vrut să-l folosească în slujbă, i-a schimbat numele în „Avraam.” Pe Sara o chema „Sarai”, dar când Dumnezeu a dorit să-i folosească în slujbă, i-a schimbat numele în Sara, adică „Prințesa.” Iacov înseamnă „Înșelător”, iar Esau înseamnă „Roșu, păros”, pentru că era roșcat. Dar Iacov înseamnă „Înșelător” Nu a spus Esau că numele lui era pe drept Iacov, adică înșelător? Dar după ce s-a luptat cu Domnul o noapte întreagă, el a biruit și a fost binecuvântat, iar Dumnezeu i-a schimbat numele din Iacov în Israel, adică „Un prinț al lui Dumnezeu.”

Pavel s-a numit Saul până când L-a întâlnit pe Duhul Sfânt în chipul unei Lumini care a strălucit în fața lui. Atunci numele lui a fost schimbat din Saul în Pavel. Când Simon L-a întâlnit pe Isus, numele lui a fost schimbat în „Petru”, iar când Isus a biruit totul, a fost schimbat și Numele Său. El ne va descoperi acel Nume. Toți cei care biruiesc, așa cum a biruit El, vor fi cu El și vor primi un nume nou. Vedeți? Aceasta este pentru fiecare biruitor. Dar El nu a schimbat numele tuturor copiilor lui Israel. Așa este. Dar acei conducători mari, au primit un nume nou după ce au biruit. Vedeți cum se potrivește totul? Este desăvârșit.

Noi vedem că El are și mana ascunsă. Mana ascunsă este un simbol pentru pâinea care era rânduită numai pentru preoți. Așa este. Era ceva special făcut numai pentru preoți, pentru conducători, pentru biruitori. Întreaga adunare primea mană, dar el avea o mană deosebită sau o descoperire deosebită cu privire la Cine este Isus. Vedeți, El dădea această descoperire îngerului biruitor. Astfel, Isus i-a spus îngerului: „*Tu ții Numele Meu...*”

Acum să începem cu Biserica din Tiatira:

„Îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i: „Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, și ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă...”

La începutul descoperirii, noi Îl vedem în slava Sa înșeptită și am aflat că Ioan L-a văzut în „ziua Domnului.”

Acum El este Preot, iar când a fost pe pământ era Prorocul lui Dumnezeu. El a luat propriul Său Sânge și a pășit cu El înaintea Tatălui, ceea Ce-L face Preot, dar când va reveni, va fi Împărat. Profet, Preot și Împărat. El a fost Profetul lui Dumnezeu, Vulturul. El a fost Preotul lui Dumnezeu, și a fost Mielul lui Dumnezeu, iar când va reveni, va fi Leul din seminția lui Iuda, Împăratul care va domni.

După încheierea slujbei Sale de Mare Preot, când va părăsi altarul, Îl vedem stând acolo. Ioan a spus că era în „ziua Domnului”, iar aceasta nu este nici ziua a șaptea și nici duminica. Nicidecum! Căutând în Scriptură, noi am aflat că este vorba de „ziua Domnului.” Astăzi este ziua omului, dar „ziua Domnului” este ziua venirii Lui.

Deci, Ioan era transpus în „ziua Domnului,” iar când L-a văzut pe Domnul, El avea părul alb ca zăpada. Noi știm că această descriere ni-L prezintă ca Judecător.

Și încă un lucru: În timpul acela El nu va mai fi Preot, pentru că preotul purta un brâu peste mijloc, atunci când începea slujba preoțească. Dar aici El are brâul peste piept, ceea ce înseamnă că este Judecător. Amin. Și Îl vedem umblând prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.

Daniel L-a descris ca fiind „un Îmbătrânit de zile”. Tronul de judecată era alb, iar El avea părul alb ca zăpada. (Daniel 7.9). Judecătorii englezi purtau și ei întotdeauna peruci albe atunci când apăreau la judecată, iar Ioan L-a văzut în „ziua Domnului,”

atunci când El era Judecător. Amin.

În continuare, vedem că El „*are ochii ca para focului.*” Ochii care odată au fost plini de lacrimi, acum sunt ca para focului. El a stat și a plâns pentru un om care murise, dar a știut că în câteva minute va reveni la viață. Aceasta era mila omenească... dar în spatele ei era o asemenea putere încât putea privi în sufletul omului și să-i spună cine era și tot ce a făcut. Dar acum ochii Lui străluceau ca para focului. Ochii Lui pot privi peste tot pământul și să vadă tot ce se întâmplă. Unde vei sta în ziua judecății, când păcatele tale vor fi descoperite înaintea Lui?

Observați! „*Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri*” (Apocalipsa 1.16), care este Cuvântul lui Dumnezeu. În continuare vedem că „*...picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arsă într-un cuptor,*” care reprezintă Temelia Sa. El a călcat cu picioarele teascul mâniei Atotputernicului Dumnezeu, a venit jos, a luat păcatul asupra Lui și a biruit. Așa este. Temelia Lui este și Temelia noastră.

Pe Isus, Stânca tare stau eu (a spus Eddie Perronet)

Toate celelalte temelii sunt nisipuri mișcătoare.

Am observat că de fiecare dată când se adresează unei epoci a Bisericii, El Se adresează cu unul din Numele dumnezeirii Sale. Astfel, am văzut că prima dintre descoperirile Sale este „Dumnezeirea supremă a lui Isus Hristos”: „*Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul*”, zice Domnul Dumnezeu, *Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.*” (v. 8). Vedeți, aceasta este prima descoperire. Ioan s-a întors să vadă Cine este Cel care vorbește cu el, iar primul lucru pe care L-a făcut El, a fost să Se prezinte.

Orice împărat, sau cine este el, mai întâi de toate se prezintă: „Eu sunt Cutare sau Cutare; voi nu mă cunoașteți, dar numele meu este William Branham,” etc.

El l-a spus lui Ioan: *„Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor.”* (v. 17-18). O, vai! Divinitatea Sa! Aici vedem prezentată Slava Sa înșeptită. În fiecare epocă, El Se descoperă într-una din diferitele însușiri ale divinității Sale proslăvite.

În seara aceasta vedem că El privește spre Tiatira cu *„ochii ca para focului.”* Aceasta este epoca în care biserica nicolaită s-a unit cu păgânismul și au dat naștere primei biserici organizate. Dumnezeu a spus că *„faptele nicolaiților”* din Efes, au devenit învățătură în Pergam, și că aceasta era de fapt *„învățătura lui Balaam.”* Balaam este cel care i-a învățat pe copiii lui Israel să curvească cu fetele moabiților. Moab simbolizează membrul căldicel al bisericii sau marea organizație bisericească.

Noi am văzut că Dumnezeu spune că învățătura nicolaită a scos toată puterea din Biserică și a format o organizație. El a spus: *„...urăști faptele Nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.”* El repetă de mai multe ori: *„Urâți aceste fapte pe care le urăsc și EU!”* Aici, nicolaiții au ajuns să aibă putere deplină, iar Biserica adevărată s-a micșorat și a ajuns o minoritate, așa cum suntem și noi astăzi.

În ziua când Biserica a primit descoperirea aceasta, biserica romană a zidit și ea pe paie și fân. Dar El Se adresează Bisericii Lui și-l spune că și acum ochii lui sunt la fel ca întotdeauna, *„ca para focului.”* Ei privesc peste toate epocile, iar Temelia Lui nu este din paie și fân, ci este una solidă, o aramă încercată în cuptorul încins. Temelia Lui este sigură. O, îmi place aceasta, pentru că noi știm pe ce Temelie stăm.

„Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta și faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decât cele dintâi.”

Biserica adevărată a fost nimicită aproape de tot; au mai rămas doar câțiva. Ei s-au depărtat de adunările duhovnicești și se bazau pe fapte bune, dar acesta este semnul organizației: *„Îi vom duce niște lemne doamnei Jones și vom cumpăra*

haine pentru copiii lui Cutare sau Cutare.” Este bine, dar să nu vă bazați pe aceasta! Frate, acestea sunt fapte bune, dar orice cetățean bun și decent va face aceasta. Însă ca să fii creștin ai nevoie de experiența nașterii din nou, de botezul Duhului Sfânt. În ordine.

Starea lor s-a înrăutățit tot mai mult, pentru că în loc să se întoarcă la credință și la dragoste, s-au bazat tot mai mult pe faptele lor.

În ordine. Acum vom lua versetul 20:

„Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Izabela, femeia aceea, care se zice prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor.”

„Femeia.” Ce am aflat aseară că reprezintă „femeia”? Biserica. Am văzut că El i-a numit nicolaiți, învățătura lui Balaam, iar acum au devenit o „Izabelă.”

Izabela...Dacă ați observat, aceasta este o relatare puternică. Dacă vreți să vă notați, despre Izabela scrie în „Împărați 16.

Izabela nu a fost o fiică a lui Avraam, așa cum nu este nici gruparea aceasta de la Roma. Nicolaiții erau creștini reci și formali care nu aveau credință. Ei s-au despărțit de creștinii adevărați, fiindcă voiau să facă din biserică o organizație moartă, așa cum este astăzi, în care nu mai este Duhul, așa că spun: „Zilele minunilor au trecut; au fost pentru o altă epocă. Noi avem o lojă!” Dar să știți că orice om isteț poate să facă aceasta. Toate acestea sunt bune, dar nu vor lua niciodată locul nașterii din nou în Isus Hristos, pentru mântuirea sufletului, și nici locul Adevărului.

Deci Izabela nu era o fiică a lui Avraam, ci era fiica unui închinător la idoli. În

vremea aceea, familia ei era cunoscută pentru credința și loialitatea fanatică față de Baal. Tatăl ei a fost un preot al zeiței Astartea, iar Ahab s-a folosit de aceeași strategie ca și Constantin, pentru că această națiune puternică era așezată chiar lângă Israel.

Ce am aflat că a făcut Constantin? El a fost un politician și nu s-a întors niciodată la Dumnezeu. Dar ce a încercat să facă? Le-a spus creștinilor nicolaiți că dacă se vor ruga pentru el și va câștiga războiul pe care-l avea, se va converti la creștinism. El a avut un vis, după care a pictat o cruce albă pe scuturile soldaților săi. Atunci s-a născut ordinul roman: „Cavalerii lui Columb,” și atunci și-au ocupat poziția. Dar el nu a făcut nimic creștinesc. A ridicat doar o cruce pe una din bisericile nicolaite care se numea „Sfânta Sofia.” Eu v-am spus aseară că acesta a fost singurul lucru pe care l-a făcut pentru a-și arăta considerația față de biserică. Istoria nu spune nimic altceva despre el în legătură cu aceasta. Maimulți istorici spun aceasta, și nu s-a găsit nicăieri scris ceva despre convertirea sa.

Dar ce a făcut el de fapt? A privit totul de pe poziția majorității romane. Observați strategia lui; observați cum Dumnezeu a descoperit aceasta, în Biblie, cu sute de ani înainte de a se întâmpla. Dumnezeu spune că Constantin a folosit de fapt aceeași strategie pe care a folosit-o și Ahab.

El a văzut că creștinii nicolaiți erau majoritari, în timp ce creștinii adevărați care credeau ca la Rusalii, erau numiți eretici, fanatici, etc. Dar tocmai între ei aveau loc semne și minuni, în timp ce biserica formală se îndrepta tot mai mult spre organizație. Și știți ce a făcut Constantin? S-a folosit de un șiretlic: i-a unit pe prietenii lui păgâni cu prietenii lui nicolaiți, într-o organizație, aducând astfel păgânismul în creștinătate. Această unire a păgânismului cu creștinismul a avut loc în epoca Pergam.

Ce a spus Domnul în seara aceasta? Constantin a făcut același lucru pe care l-a făcut Ahab. Astfel, Ahab s-a căsătorit cu Izabela, care era o idolatră, cu scopul de a-și consolida împărăția, pentru a face Israelul mai puternic.

Aceasta încearcă să facă și bisericile de astăzi. Ei încearcă să facă o Biblie nouă, pe care vor s-o scoată în anul 1962. O Biblie care să fie acceptată de evrei, de catolici și de protestanți. O, frate! Eu am articolul din ziar. Nu l-am adus în seara aceasta, dar aseară am citit puțin din el. Iată unde suntem!

Ei iau lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu și le risipesc numai pentru a avea mai mulți membri. Aceasta a făcut biserica. A primit membri numai printr-o strângere de mână, iar în felul acesta au intrat în mijlocul lor tot felul de necredincioși, oameni care nu au fost înnoiți niciodată.

Dar în Trupul adevărat al lui Isus Hristos, care nu este o organizație, ci Trupul tainic al lui Hristos, poți intra pe o singură cale: prin botezul Duhului Sfânt. Așa este. Și aceleași semne și minuni care s-au întâmplat printre apostoli, se întâmplă acum în Biserică. Așa este.

Noi nu trebuie să facem compromisuri și să spunem: Ne vom uni cu bapțiștii; cu metodiștii; cu penticostalii.” Noi să ne unim cu Hristos! Stați departe de acele lucruri! Aceste organizații sunt în ordine, dar au doctrinele lor și alte lucruri. Astfel, înainte de a predica, voi trebuie să-l întrebați pe supraveghetorul general dacă vă permite să țineți o adunare în zona lui, iar dacă nu învățați ca ei, vă vor da afară, pentru că ei nu pot sta lângă Biblie. Dumnezeu urăște aceasta, și la fel fiecare creștin născut din nou. Mulți dintre oamenii de acolo vor să-L slujească pe Domnul, vor să aibă legătură frățească, dar nu pot face aceasta pentru că sunt dați afară. Lăsați-i să vă dea afară, mergeți înainte și veți primi Duhul Sfânt. Așa este. Dar vedeți, ei vor să se țină de dogma lor și vor să te atragă pentru bani.

În anul 1944, bapțiștii aveau un slogan: „Un milion în plus anul acesta!” Dar ce au primit? Așa cum a spus evanghelistul Billy Graham când a fost în Louisville: „Pavel a mers într-un oraș și a avut un convertit, iar dacă s-a întors acolo după un an, lângă acel convertit a găsit încă treizeci. De la acea pocăință adevărată, credința s-a transmis mai departe din generație în generație. Dar eu mă duc într-un oraș și se pocăiesc treizeci de mii de oameni, însă anul următor când mă întorc acolo, abia găsesc treizeci.” Ceea ce a spus el este corect, dar nu cred că a avut dreptate

când a spus: „Predicatori leneși, eu vă dau numele și adresa lor, dar în loc să-i căutați și să vorbiți cu ei, stați cu picioarele pe birou și le scrieți scrisori!”

Într-un fel îl admir pentru curajul lui, fiindcă îmi place când un om este ceea ce este, nu un fățarnic. Stai în picioare și fii ceea ce ești! Dar mi-ar plăcea să-i spun: „Billy, cine a fost acolo pentru a se ocupa de convertitul lui Pavel? Convertiții tăi i-ar aduce și pe alții la credință dacă ai sta cu ei până când mor, putrezesc și sunt născuți din nou din Duhul Sfânt. Dar problema este că i-ai învățat doar să meargă acolo, să dea mâna, să se ridice și să spună: „Da, Îl primesc pe Isus ca Mântuitor personal.”

Fraților, un om care a murit și a fost născut din nou prin Duhul Sfânt, este ca un foc pe care nu-l poți stinge; este ca o casă în flăcări pe o vreme cu vânt. Un convertit adevărat al lui Hristos, nu poate sta liniștit, ci este într-o mișcare continuă. O, sunt atât de bucuroși! Botezul de modă veche al Duhului Sfânt vă aprinde sufletul; nu mai puteți sta liniștiți, pentru că Vântul acesta puternic bate în continuu peste voi și vă duce în toate părțile. Tot ce trebuie să faci, este să pui combustibil pe el și focul va continua să ardă. Da, domnilor! Convertitul lui Pavel nu a avut nevoie de ajutorul nimănui, pentru că Pavel l-a condus atât de adânc în Hristos, încât el a murit față de eu-l personal și a devenit viu în Hristos, care a făcut restul. Așa este.

Frații baptiști sunt oameni cumsecade, dar la ce ne folosesc un milion în plus? Voi aveți cu un milion mai multe nume, așa că stați jos și le treceți în registru. Fraților, este în ordine, dar dorința noastră este să avem numele scrise în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat înainte de întemeierea lumii, să fim spălați în sângele Lui și umpluți cu Duhul Sfânt care este urmat de semne și minuni.

Cercetați istoria! Aș vrea să citiți cu toții despre Conciliul de la Niceea, ca să vedeți cum au ținut martirii aprinsă Flacăra de la Rusalii. Frate metodist, baptist, etc., adevărata Lumină originală nu este organizația pentecostală, ci experiența Rusaliilor. Eu am studiat zile întregi istoria și am văzut că flacăra Rusaliilor a rămas vie până în timpul acesta, deși este scoasă afară din așa-zisa biserică.

Unii spun: „Marea biserică catolică a rezistat în fața tuturor valurilor, ceea ce dovedește că ea este biserica adevărată.” Pe mine nu mă miră deloc faptul că a rezistat, fiindcă a avut tot timpul statul de partea ei și totul a fost la dispoziția ei. Ceea ce este remarcabil, este faptul că a rămas în picioare minoritatea care a fost împinsă afară, aruncată în închisoare și prigonită de toți. Cum a reușit să supraviețuiască? Pentru că Duhul Dumnezeului celui viu locuia în ea, și nici chiar toți diavolii din iad nu pot lupta împotriva Lui.

„...pe această Stâncă voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” Aici aveți lucrarea adevărată. Aceasta le-a dat Duhul Sfânt acestor predicatori metodiști, și așa mai departe. Aceasta te face să te ridici și produce în tine ceva care nu te lasă să cazi niciodată.

Ahab, fățarnicul acela, și-a zis: „O, dacă aș putea să-mi consolidez împărăția! Dacă mă voi căsători cu fiica acestui bărbat, vom fi prieteni.” Dar ce făcut prin aceasta? Și-a vândut dreptul de întâi născut, iar când biserica protestantă se va uni cu biserica catolică, i se va întâmpla același lucru.

Dacă ați observat, Ahab s-a căsătorit cu Izabela pentru a-și întări împărăția. Exact aceasta a făcut și Constantin, construind biserici mari, altare de marmură și punând acolo un om frumos îmbrăcat, pe papa, care era privit ca un dumnezeu viu care le putea vorbi, iar ei îi mărturiseau păcatele. Acest lucru a fost pe placul bisericii căldicele care era mulțumită de ceea ce se petrecea. Cu siguranță! Dar cei născuți din nou nu au putut fi de acord cu introducerea ceremoniilor păgâne de recitare a rugăciunilor și cu toate celelalte lucruri care se petreceau acolo. Biserica firească l-a înlocuit pe Jupiter cu Petru, pe Venus cu Maria, etc., în felul acesta fiind adus păgânismul în creștinism.

Când Ahab s-a căsătorit cu Izabela a făcut același lucru: a introdus idolatria în Israel. Ce a făcut Izabela? I-a ucis pe toți prorocii Domnului pe care i-a putut prinde. Este adevărat? Același lucru l-au făcut și papii: i-au ucis pe toți creștinii adevărați pe care au putut pune mâna.

Dar acolo era steaua aceluia timp, bătrânul Ilie. O, da, domnilor! El nu s-a temut să spună Adevărul, pentru că era steaua lui Dumnezeu din vremea aceea. La un moment dat, el a spus: „...am rămas numai eu singur,” dar Dumnezeu i-a zis: „O clipă! Stai puțin, Ilie, fiindcă Eu mai am acolo șapte mii de bărbați ascunși. Tu nu știi unde sunt, dar Eu i-am ascuns printre farisei și saduchei, printre metodiști, baptiști, prezbiterieni, etc., dar îi voi scoate de acolo. Ei sunt ai Mei și nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal!”

Bătrânul Ilie era Glasul lui Dumnezeu din timpul acela. El a fost Glasul lui Dumnezeu de la prima venire a lui Hristos (Ioan Botezătorul a venit în duhul și puterea lui Ilie - Luca 1.17), și va fi din nou Glasul lui Dumnezeu la a doua Sa venire.

Când Izabela a ajuns să domnească peste Israel, a început să distrugă toate altarele Domnului și și-a ridicat propriile altare, împingând Israelul spre închinarea la idoli. Exact aceasta a făcut și Constantin când a format biserica catolică: a adus păgânismul în biserica creștină și i-a împins pe creștini să se închine la idoli.

Aceasta este din nou o epocă întunecoasă: a fost o epocă întunecoasă pentru Israel și o epocă întunecoasă pentru Biserică, atunci când s-au închinat la idoli. Ilie a fost steaua aceluia timp. Ahab a tras Israelul la închinarea la Baal, iar biserica catolică a făcut același lucru în Tiatira.

Și așa vrea să mai observați un alt lucru izbitor pe care l-am găsit în istorie. Isus a spus că această femeie, Izabela, s-a numit singură prorociță: „...Izabela, femeia aceea, care se zice prorociță...” Voi știți că biserica catolică nu le permite oamenilor să citească Biblia, pretinzând că numai preotul poate împărți Cuvântul în mod divin. Adevărul este că aceasta este chemarea unui profet; el posedă descoperirea dumnezeiască a Cuvântului lui Dumnezeu. Așa este. Cum puteți numi pe cineva „profet” și apoi să spuneți că are o descoperire greșită? Aceasta nu are nici un sens, așa cum nu are sens nici învățătura despre „Fiul din veșnicie”. Înțelegeți? Profetul este cel la care vine Cuvântul Domnului, cel căruia i-a fost dată descoperirea Cuvântului. Cuvântul „profet” înseamnă „descoperitor al Cuvântului

divin.”

Domnul a spus: „Dacă va fi între voi vreunul duhovnicesc, sau un proroc, Eu – Domnul, îi voi vorbi. Dacă ceea ce spune El se împlinește, atunci ascultați-l. Înseamnă că Eu sunt cu el. Dacă nu se împlinește, atunci să nu-l ascultați.” Așa este. Cuvântul lui Dumnezeu a venit la profeți.

Aici ni se spune că în epoca aceasta este o prorociță. Vedeți, de la nicolaiți s-a ajuns la o prorocită: Izabela. Aseară am vorbit despre „învățătura lui Balaam.” Vedeți? Avem „învățătura nicolaiților” și „învățătura lui Balaam.”

Balaam este cel care l-a făcut pe Israel să curvească. Ce au făcut nicolaiții? O organizație. Puneți-le pe acestea împreună și veți avea „o biserică.” Cu siguranță.

Apocalipsa 17 vorbește despre curva cea mare care șade pe multe ape. O femeie, o curvă. În ce constă curvia ei? Ea a comis de fapt curvie spirituală, interpretând Cuvântul lui Dumnezeu greșit în fața oamenilor. Acesta este fanatismul adevărat. În ordine.

Vedeți, ea se pretinde prorociță. „Noi suntem cei adevărați! Noi suntem conciliul! Noi suntem conciliul laodicean, conciliul oamenilor și am hotărât aceasta și cealaltă, așa că ascultați de noi!”

Într-o zi am fost vizitat de un preot care mi-a pus mai multe întrebări despre Elisabeth Frazier. El mi-a zis:

„Cardinalul vrea să știe dacă ai botezat-o pe fiica lui Frazier. Ea este o catolică.”

„Da, am înțeles aceasta.”

„Ai botezat-o?”

„Da, domnule,” am răspuns eu.

„Cum ai botezat-o?”

„Cu botezul creștin.”

„Ce vrei să spui prin aceasta?”

„Cu botezul creștin pe care-l învață Biblia, și există un singur botez creștin. Fiecare persoană din Biblie a fost botezată prin scufundare în apă în Numele lui Isus Hristos.”

El și-a notat ce am spus, apoi mi-a zis:

„Știi, și biserica catolică a practicat odată botezul acesta.”

„Când?” I-am întrebat eu. Eu am toate scrierile istorice de care am putut să fac rost și care vorbesc despre istoria bisericii, dar n-am găsit nicăieri așa ceva. Aș vrea să știu unde scrie că biserica catolică ar fi făcut vreodată așa ceva.”

„Oh, în Biblie,” a răspuns el.

„Vrei să zici că...”

„Isus a organizat biserica catolică,” a spus el.

„Și Petru a fost primul papă?”

„Sigur că da.”

„Credeam că biserica este infailibilă și nu se schimbă, și că toate liturghiile sunt spuse în latină ca să nu se schimbe.”

„Așa este.”

„Păi, ați făcut cam multe schimbări de atunci. Dacă Biblia este o carte catolică, atunci eu sunt un catolic de modă veche.”

„Păi, Biblia este istoria bisericii catolice. Dumnezeu este în biserica Sa.”

„Dumnezeu este în Cuvântul Său,” am spus eu. „*Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.*” (Romani 3.4).

Cartea Apocalipsei este singura Carte care poartă girul lui Isus, iar primul lucru pe care L-a făcut, a fost să-și descopere divinitatea. El a spus că „oricine scoate sau adaugă ceva la această Carte, își va pierde partea de la Pomul vieții. Ferice de cine citește și ascultă cuvintele ei, și blestemat este cel care adaugă sau scoate.”

Vedeți unde este pericolul? Să nu adăugați niciodată nimic! Lăsați-o așa cum este și mergeți mai departe.

Duhul vă va descoperi totul dacă Îl veți ruga în smerenie. Înțelegeți? Nu este greu. Isus l-a mulțumit Tatălui și a zis: „Îți mulțumesc, Tată, pentru că ai ascuns aceste lucruri de ochii rabinilor, a episcopilor, cardinalilor, a supraveghetorilor generali, și le-ai descoperit pruncilor.” Vedeți, aceasta este ceea ce doriți voi, și este o descoperire care poate veni numai așa cum a spus El când i-a întrebat pe ucenici:

„Cine zic oamenii că sunt Eu?”

Și Petru l-a zis: „*Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.*” Atunci Isus i-a zis: „Simone, tu n-ai învățat lucrul acesta într-un seminar, și nimeni nu ți-a spus niciodată așa ceva, pentru că este o descoperire venită din ceruri. Pe această Piatră voi zidi Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui.” Este exact descoperirea pe care a avut-o și Abel la început. Atunci a fost nevoie de descoperire, acum este nevoie de descoperire, și întotdeauna va fi nevoie de descoperire. Așa este.

Aici vedem că este vorba de o femeie, iar femeia simbolizează biserica. Este adevărat? Pentru cine va veni Hristos? Pentru Mireasă, care este o fecioară curată. Femeia aceasta bătrână pretinde că este biserica lui Hristos, dar Biblia spune: „*Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu, era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.*” (Apocalipsa 17.4).

Vedem că aici este numită „Izabela.” Răul pe care l-a făcut Izabela este că de îndată ce a ajuns împărăteasă peste Israel, a început să omoare și să facă orice era nevoie ca să-și construiască propriile altare. Este adevărat? Exact aceasta a făcut și biserica catolică.

Să citim puțin mai departe. Aceasta vă va uimi:

„...Iași ca Izabela, femeia aceea care se zice prorociță (Ea spune: „Eu sunt

singurul interpret al Cuvântului”), **să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor.**” (Apocalipsa 2.20).

Un frate m-a întrebat despre șarpe și despre mâncarea fructului din grădina Eden. Înțelege aici despre ce este vorba? „Să mănânce”, aici are înțeles duhovnicesc.

„I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!

lată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce preacurvesc cu ea am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.” Este vorba despre necazul cel mare. **„Voi lovi cu moartea pe copiii ei.”** Cum? Ce are ea? Femeia aceasta bătrână are copii. Cred că ați fost toți aici aseară. În Apocalipsa 17 vedem că această curvă bătrână, Biserica catolică, este numită „mama curvelor.” Nu pot fi băieți, pentru că sunt biserici. De unde vin ele? De unde vine orice organizație? Unde își are originea fiecare dintre ele, Laodicea? Nicolaiții au format-o atunci, iar acum se repetă același lucru. Ilie a strigat împotriva acestor lucruri în vremea lui, iar Ioan a făcut același lucru în zilele lui: *„Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: ‘Avem ca tată pe Avraam!’ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”* (Matei 3.9). Înțelegeți? Nu se poate.

Ea a avut copii. A avut Izabela copii? Sigur că da. Ascultați: **„Voi lovi cu moartea pe copiii ei.”** Copiii bisericii catolice sunt denominațiunile protestante, botezate în religia romană printr-un botez nebiblic. Ele au o strângere de mână în locul Duhului Sfânt și folosesc formula „Tată, Fiu, Duh Sfânt,” în loc de Isus Hristos, totul fiind în contradicție cu Scriptura.

Fiica Izabelei se numea Atalia care s-a căsătorit cu Ioram, fiul împăratului lui Iuda, și nu mult după aceea, altarele lui Baal au apărut și în Ierusalim. Lucrul acesta nu trebuie să-l căutați în istorie, pentru că este scris în Biblie. Vedeți? Fiica ei, Atalia, s-a căsătorit cu Ioram, fiul lui Iosafat. Fiicele ei au făcut la fel ca mama lor. Puteți

vedea, fraților, ce au făcut organizațiile?

Luther a venit și i-a scos afară, dar s-au organizat din nou, în loc să-L lase pe Duhul Sfânt să-i călăuzească mai departe, iar penticostalii au făcut la fel. Ei nu s-au supus călăuzirii și lucrării Duhului Sfânt și nu L-au lăsat să meargă înainte în felul Său, cercetând fiecare inimă prin Cuvântul lui Dumnezeu, ci s-au organizat.

S-au întors de unde au ieșit și s-au căsătorit cu același lucru. Când vom vorbi despre epoca aceasta, veți vedea ce vă așteaptă. Ei s-au dus înapoi și s-au căsătorit.

Isus a spus aici că această Izabela se dă drept prorociță, dar El o va arunca bolnavă în pat și-i va lovi copiii cu moartea.

Cu ce moarte vor fi loviți copiii ei? Ei sunt morți spiritual; nu au nici un fel de descoperire, ci cunosc doar doctrina organizației lor, catehismele lor, învățătura lor, iar când vine vorba de a-L cunoaște pe Dumnezeu, unii dintre ei nu știu despre El mai mult decât știe un hotentot despre o noapte egipteană. Așa este. Dacă este vorba să-l recunoască cu adevărat pe Duhul Sfânt, nu pricep nimic, iar când intră în acțiune darul deosebirii și este scos un duh rău, ei numesc Duhul lui Dumnezeu, duh de ghicire și spun că vine de la cel rău. „O,” spun ei, „el nu face parte din organizația noastră! Grupul acela... Brrr!” Vedeți, ei nu știu nimic. Apoi vă poreclesc cu tot felul de nume: „Numai Isus”, fanatici religioși, etc. Pur și simplu nu pot recunoaște lucrarea, dar a sosit timpul când toate aceste lucruri vor fi clarificate.

Dumnezeu va face aceasta, la fel de sigur cum stau eu aici pe platformă. Da, El își va salva copiii. Dumnezeu din ceruri știe aceasta. Dacă credeți că sunt un profet al Domnului, un slujitor al Lui, atunci ascultați-mă! Lucrarea este aproape!

Copiii ei vor fi omorâți cu moarte spirituală. Priviți-i cât sunt de reci și de formali!

Nu trebuie să vorbim despre bapțiști sau prezbitierieni, fiindcă știm că ei sunt morți de ani de zile. Când Luther a avut trezirea sa, neprihănirea, dacă ar fi mers corect mai departe, mișcarea pentecostală de acum ar fi fost biserica luterană, fiindcă Lumina i-ar fi călăuzit mai departe la sfințirea care a urmat prin Wesley, și apoi ar fi primit Duhul Sfânt. Dar vedeți, ei n-au putut merge mai departe, ci au devenit luterani.

Astfel, s-a ridicat Wesley. Dar ce s-a întâmplat după moartea lui? Ei s-au organizat și au format tot felul de biserici metodiste. Vedeți? Au avut o trezire mare, dar au organizat-o.

Ce s-a întâmplat apoi, când a venit un nou Rusalii cu vorbiri în limbi și restituirea darurilor? Ei n-au putut să meargă mai departe, iar pe cei care posedau aceste lucruri i-au numit draci. Ce au făcut pentecostalii? Exact ce au făcut și ceilalți. Unde sunt ei acum? Sunt morți de-a binelea. Da, domnilor! Așa este. „Îi voi arunca copiii pe patul morții și-i voi omorî!” Lăsați-mă să vă citesc versetul ca să vedeți: **„lată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimit un necaz mare...”** – necazul cel mare.

Lăsați-mă să mă opresc puțin aici. Necazul cel mare este necazul în care vor fi aruncate și fecioarele neînțelepte care nu au avut untdelemn în candelile lor. Ele aparțineau unei organizații, erau oameni buni și au mers la biserică, dar au venit prea târziu să ia untdelemn. Vedeți, „o voi arunca în necazul cel mare!” Biserica catolică și copiii ei vor intra în necazul cel mare.

„...dacă nu se vor pocăi de faptele lor.”

Nu oamenii care sunt înăuntru, ci biserica însăși; organizația, nu sărmanii catolici, bapțiști, prezbitierieni, pentecostali, etc. Mie îmi pare rău pentru ei.

Dacă-i întrebi: „Ești creștin?”

Îți răspund: „Păi, sunt prezbiterian!” Oh!

Aceasta nu are nimic a face cu creștinismul ci este ca și cum un porc cu șa pe el ar pretinde că este cal de curse. Ce puteți face în cazul acesta? Nimic. Eu nu am spus aceasta ca pe o glumă, pentru că aici nu este un loc pentru spus glume, ci pentru vestirea Evangheliei. Înțelegeți? Am vrut să fac doar o comparație ca să aveți o idee despre ce vorbesc. Ei nu au nimic a face cu Cuvântul.

„Ești creștin?”

„Sunt pentecostal.”

Aceasta nu are nimic a face cu El. Voi puteți face parte din toate organizațiile lor, dar întrebarea care ți se pune este: Ești un copil născut din nou al lui Dumnezeu? Îi iubești cu adevărat pe toți din toată inima ta și din tot sufletul tău? Îl iubești pe Dumnezeu și dovedești zilnic lucrul acesta, indiferent ce îți face cineva? Dacă te ridici și spui: „Hmmm” ca zumzetul unei albine, aceasta Îl va îndepărta pe Duhul Sfânt, dacă L-ai avut vreodată.

Priviți: **„...dacă nu se vor pocăi de faptele lor.**

Voi lovi cu moartea pe copiii ei.”

Pe cine va lovi cu moartea? Pe copiii Izabelei. Ce a făcut Izabela? Și-a căsătorit fiica în seminția lui Iuda. Observați numai importanța duhovnicească! Poate o pot reprezenta pe tablă. Fiți atenți!

Aici este Izabela și Israelul, iar aici este Iuda cu Iosafat, un tip diferit. În ordine. Aici este Ahab și aici este Izabela care s-a infiltrat în poporul lui Dumnezeu prin

căsătorie și a făcut tot Israelul să se închine la idoli.

Exact același lucru l-a făcut biserica catolică în zilele în care Constantin i-a unit pe nicolaiții formalști și reci cu păgânismul și a dat naștere unei forme păgâne de creștinism. Nu vreau să rănesc sentimentele catolicilor, dar sunt răspunzător în fața lui Dumnezeu și trebuie să spun adevărul: Biserica catolică este o formă păgână de creștinism, cu superstiții și idoli. Acesta este adevărul: este doar o formă păgână. Chiar dacă ar trebui să mor în clipa aceasta pentru ceea ce am spus, vreau să știți că acesta este adevărul, iar protestanții sunt pe aceeași treaptă cu ei, doar sub o altă formă.

Fiți atenți ce a făcut Izabela. Ea a fost atât de dedicată idolilor ei, încât și-a dat fiica, fiului acestui bărbat sfânt, ca să introducă idolatria și în Iuda.

Același lucru l-au făcut nicolaiții formali și reci care voiau o organizație: s-au căsătorit cu păgânismul. Și priviți același lucru aici: Izabela (Biserica catolică) își ia fiicele (organizațiile protestante) și le aduce înăuntru, se unesc. Ce se va întâmpla cu copiii ei? Vor fi omorâți cu moartea duhovnicească. Ei s-au organizat, iar aceasta înseamnă moarte. Ce va urma? Foarte curând veți observa că Duhul Sfânt a plecat.

Vreau să-i întreb un singur lucru pe istoricii prezenți aici. Știu că sunt cinci sau șase în sală. Vreau să-mi arătați un text din Scriptură sau din istorie, unde scrie că bisericile care au căzut și s-au organizat, s-au mai ridicat vreodată cu o trezire. Arătați-mi! Au mai avut ele vreo trezire după ce s-au organizat? Nu, domnilor! Duhul le-a părăsit, și aici sunt incluși și pentecostalii. Când s-a revărsat peste voi binecuvântarea de la Rusalii, ați vorbit în limbi și ați avut binecuvântările pe care le-au avut și ei, dar după o vreme ați avut ceea ce s-a numit „Consiliul general.” Dacă aveți un organism este în ordine, dar nu o organizație. Dar vedeți, nu ați rezistat și v-ați întors înapoi, iar când ați făcut aceasta, ați devenit un copil al Satanei. De ce? Pentru că v-ați organizat.

Apoi a venit o altă Lumină, descoperirea referitoare la Numele lui Isus Hristos. Dar ei s-au îngâmfat și au spus: „Slavă lui Dumnezeu! Dacă nu ai Numele lui Isus, mergi în iad! Noi Îl avem, dar voi nu Îl aveți!” Ce au făcut ei? Au murit chiar acolo, pentru că au făcut o organizație și din această descoperire. Vedeți? În loc să lase Lumina să cuprindă toată biserica, s-au organizat. Ce este aceasta? Un alt copil al Izabelei, și au murit cu toții.

Aș vrea să vă întreb ceva: „Adunările lui Dumnezeu”, unitarienii sau oricare alții, s-au mai ridicat vreodată cu o trezire comună? Niciodată!

Noi am avut o trezire atunci când Duhul Sfânt a venit jos la râu (mulți dintre cei care au fost atunci acolo sunt astăzi aici), în anul 1933. Atunci, El a spus că aceste servicii de vindecare divină vor cuprinde toată lumea, dar trezirea nu a venit prin niciuna din aceste organizații. Dumnezeu a lucrat în afara lor și aproape că Și-a început trezirea cu „un necredincios.” Dar vedeți ce s-a întâmplat prin aceasta? Înțelegeți?

Priviți aceste organizații! De îndată ce s-au organizat, au murit, iar El a spus: „*Voi lovi cu moartea pe copiii ei.*” O, vai! Vă rog să nu vă supărați pe mine. Dacă știu toate aceste lucruri și nu vi le spun, sunt un fățarnic josnic, iar Dumnezeu mă va trage la răspundere pentru aceasta. Acesta este motivul pentru care vreau să fiu ca Pavel care nu s-a ferit să ne vestească toată Evanghelia lui Dumnezeu. Așa este. În ordine.

Când Izabela s-a căsătorit cu Ahab, a construit altare idolatrice și a pus icoane și idoli, pentru ca Israel să se închine înaintea lor.

Așa a făcut și învățătura nicolaită când s-a căsătorit cu păgânismul: l-au înlocuit pe Jupiter cu Petru, și pe Venus cu Maria.

Ce s-a întâmplat când au făcut aceasta? Biblia spune că tot Israelul a fost făcut să

păcătuiescă prin faptul că s-au închinat la idoli.

Așa a făcut și biserica catolică: le-a făcut pe fiicele ei să se căsătorească și să formeze organizații, ceea ce este păcat. În ordine.

Apoi, când au stabilit o ierarhie și papa Bonifacius al III-lea și-a ocupat tronul, au avut un dumnezeu pe tron și n-au mai avut nevoie de botezul Duhului Sfânt în biserică. Așa este. Ei au adoptat crezuri și ceremonii formale și au mers așa mai departe.

Când o organizație acceptă dogme, pune capăt libertății Duhului Sfânt în biserică. Aceasta au făcut baptiștii, metodiștii, prezbiterienii, etc. Cu siguranță! După ce s-au organizat, au murit încet-încet, așa cum a spus Isus despre viță. Duhul Sfânt cu semnele și minunile Lui, a fost lăsat în urmă, fiind privit ca ceva de domeniul trecutului. Ei au devenit bogați ca mama lor. Astfel, mama a făcut ca toată lumea să păcătuiescă pentru că ea și fiicele ei au pătruns în fiecare națiune. Așa este.

Acum priviți cum la sfârșit, El Își cheamă aleșii, rămășița, pe cei puțini la număr, din pricina cărora timpul va fi scurtat, pentru că altfel n-ar mai scăpa nimeni. Acest lucru este scris în Apocalipsa 13.16: *„Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte.”* Semnul fiarei este biserica romano-catolică.

Conform Apocalipsa 13.14, ei i-au făcut fiarei o icoană. Să citim textul acesta împreună: *„Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele, pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.”*

Aceasta este unirea, alianța bisericilor. Roma păgână a primit o rană de moarte, dar trăiește din nou prin Roma papală. Vedeți?

Ei i-au făcut o icoană. Ce este aceasta? Ceea ce fac chiar acum: se înghesuie în unirea bisericilor, pentru că toate bisericile fac parte din aceeași organizație și merg într-un singur grup. Acum pregătesc o Biblie nouă, iar papa Ioan i-a invitat pe toți să se întoarcă în sânul bisericii mamă. Arhiepiscopul de Canterbury și toți ceilalți merg acolo. Vedeți, toate se întorc la mămica lor, pentru că sunt curve. Înțelegeți? Ei spun: „Ne unim cu toții ca să luptăm împotriva comunismului”, dar nu știu că Dumnezeu a ridicat comunismul și chiar le-a pus în minte să răzbune sângele sfinților care a fost vărsat pe pământ. Eu vă pot arăta aceasta cu Biblia.

Vedeți? Dumnezeu a permis să se ridice comunismul, așa cum l-a ridicat odinioară pe împăratul Nebucadnețar, ca să pedepsească Israelul. Da, El a ridicat comunismul, care într-o zi va șterge Roma de pe hartă! Se va întâmpla exact așa, pentru că așa a spus Dumnezeu.

Eu sunt împotriva comunismului, pentru că este un sistem împotriva lui Dumnezeu, dar nu acordați atât de multă atenție Cortinei de fier, ci fiți atenți la Cortina de purpură. Citiți cartea despre martiri a lui Fox și veți vedea de unde vine pericolul. În ordine.

Vedeți, ea va face ca toți, bogați și săraci, să primească un semn, dar există un grup de care nu se va putea atinge. Știați aceasta?

Fiți atenți! Dați-mi voie să citesc Apocalipsa 13.1-8:

„Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești și pe capete avea nume de hulă. (Acestea sunt cele șapte coline).

„Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare” (Noi știm cu toții că balaurul roșu care a stat în fața femeii ca să-i înghită

copilul, este Roma).

„Unul din capetele ei părea rănit de moarte (Roma păgână); dar rana de moarte fusese vindecată (Roma papală a luat locul Romei păgâne, unită cu creștinismul nicolait). Și tot pământul se mira după fiară.”

Catolicismul a pătruns în fiecare națiune de sub ceruri. Așa este. Daniel a vorbit despre fierul care s-a amestecat cu lutul. (Daniel 2.43).

Am să vă spun ceva în legătură cu fierul și lutul care s-au amestecat. Ați observat ce s-a întâmplat la ultima conferință care a avut loc la ONU? Cum Hrusciov și-a scos pantoful și a lovit cu el în masă? La acea conferință au fost prezente cinci națiuni din vest și cinci din est. Hrusciov a fost conducătorul celor din est, iar Eisenhower i-a condus pe cei din vest. Ei sunt conducătorii principali, degetele mari

În limba rusă, „Hrusciov” înseamnă „lut”, iar „Eisenhower” în limba engleză înseamnă „fier.” Noi suntem în timpul sfârșitului.

„Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. (Acesta va fi următorul mesaj de aici din tabernacol.) Și au început să se închine fiarei, zicând: „Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?”

Vedeți, Eisenhower are un nume mare aici în Statele Unite, dar la Roma este un nimeni; și la fel în Rusia.

Hrusciov este un om mare în Rusia, dar în America, este un nimeni. Însă există un om care este cineva pretutindeni, iar acesta este papa. Așa este. Și el spune: „Să ne organizăm împreună și să ne unim.”

„I s-a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.

Ea și-a deschis gura, și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, (învață ca învățături niște porunci omenești, sunt mândri, iubitori de plăceri, având o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea) să-l hulească Numele, (în loc de Domnul Isus Hristos a pus „Tată, Fiu, Duh Sfânt.” Vedeți?) cortul și pe cei ce locuiesc în cer.

I s-a dat să facă război cu sfinții, (apare prigoana) și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.

Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii,(oh, oh, oh, oh, oh,) în cartea vieții Mielului, care a fost înjunghiat.”

„... de la întemeierea lumii.” Dacă numele noastre au fost scrise vreodată în Carte, au fost scrise de la întemeierea lumii. Isus a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi,” și: „Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” „Oile Mele ascultă glasul Meu.” Aceasta este Hrana. „Nu merg deloc după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.” (Ioan 6.44,37; 10.27,5).

Dar ei spun: „M-am alăturat bisericii și sunt la fel de bun ca tine.” Aceasta nu este hrană pentru o oaie.

Iată care este Hrana oilor: „...ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus.” (Efeseni 2.6). O, El este atât de minunat! Nu-i așa? În ordine.

Să ne grăbim puțin pentru că am depășit timpul alocat. Înainte de încheiere, vreau să mai citesc din Apocalipsa 2.23-24:

„Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că „Eu sunt Cel ce cercetez răunchii și inima”: și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.

Vouă, însă, tuturor celorlalți din Tiatira, care nu aveți învățătura aceasta, și n-ați cunoscut „adâncimile Satanei”, cum le numesc ei, vă zic: „Nu pun peste voi altă greutate.”

Ce fel de învățătură? Organizații, episcopi, arhiepiscopi și papi. Copiii lui Dumnezeu nu au această învățătură. Aseară am constatat că Israel nu era o națiune organizată când a trecut prin ținutul lui Moab. Ei trăiau pe pământ ca un popor liber; erau călători și locuiau în corturi. Același lucru se întâmplă cu grupul care a trăit adevărate Rusalii: ei merg din loc în loc.

„Vouă, însă, tuturor celorlalți din Tiatira, care nu aveți învățătura aceasta, și n-ați cunoscut „adâncimile Satanei”, cum le numesc ei...”

Amintiți-vă că noi am aflat unde era tronul Satanei, pentru că ieri am trecut prin tema aceasta și l-am urmărit până la început. Unde era sediul lui la început? În Babilon. Pe urmă, când Babilonul a fost cucerit de haldei, regele preot a fugit de acolo și s-a stabilit în Pergam. Vedeți, el și-a mutat reședința din țara Șinear în Pergam. El a început acolo ceea ce mai târziu avea să fie biserica catolică, „Babilonul cel mare, mama curvelor.”

„Nu pun peste voi altă greutate.”, *„numai țineți cu tărie ce aveți.”* Vedeți voi, minoritatea aceasta mică a fost împinsă afară în epoca întunecoasă, care a ținut aproape o mie cinci sute de ani.

„Numai țineți cu tărie ce aveți, până voi veni!” Cu alte cuvinte: Voi aveți binecuvântarea de la Rusalii în inimile voastre. Țineți cu tărie de aceasta, până voi veni să vă aduc eliberarea și până când va începe o nouă epocă.

Apocalipsa 2:26: **„Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste Neamuri. Le va cârmui cu un toiag de fier, și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere de la Tatăl Meu.”**

Ce se va întâmpla în ziua judecății când biserica adevărată din epoca întunecoasă se va ridica și va sta în fața bisericii păgâne de atunci? Vor fi doborâți. Aceste picioare de aramă vor călca peste toți cei nelegiuți, pentru că Biblia spune: „.../e va zdrobi ca pe niște vase de lut.”

„Și-i voi da luceafărul de dimineață.” Știți despre cine este vorba aici? Luceafărul de dimineață este Hristos.

„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.”

Nu sunteți bucuroși? Mai am de spus ceva, deși este târziu. Totuși cred că voi reveni la aceasta mâine seară.

El este Crinul din Vale,

Lumina, Luceafărul dimineții,

Este Cel mai frumos din zecile de mii.

Crinul din Vale, numai în El eu văd,

El m-a făcut întreg.

În necaz, El este desfătarea mea,

În suferință, El este ajutorul meu.

El îmi spune să-l dau orice povară. Aleluia!

El este Crinul din Vale,

Lumina, Luceafărul dimineții,

Este Cel mai frumos din zecile de mii.

Îl iubiți?

Eu Îl iubesc (Să-L laudăm acum).

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a cumpărat salvarea mea

Pe Calvar.

Nu este El minunat? Îl iubesc. Lucrurile la care nu am ajuns, se regăsesc în cărți, pentru că nu poți expune o epocă într-o singură seară. Am scurtat puțin Mesajul din seara aceasta pentru că sunt puțin răgușit. Dar, oh, nu este El minunat? Oh!

Sunt oameni aproape pretutindeni

Ale căror inimi ard

Cu focul ce a căzut la Rusalii,

Care i-a curățat.

O, arde acum în inima mea,

O, glorie Numelui Său!

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Sunt unul dintre ei, unul dintre ei.

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei. Aleluia!

Unul dintre ei.

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

(Voi nu sunteți bucuroși pentru aceasta?).

Îmi amintesc că într-o seară veneam din Chattanooga și trebuia să iau avionul din Tennessee, de jos din Memphis. Am fost dus la un hotel mare și frumos, și mi s-a spus că avionul va pleca în dimineața următoare, la ora șapte. Eu scrisesem scrisori pentru unii din prietenii mei și le-am luat cu mine să le pun la poștă. Mergând așa, pe stradă, Duhul Sfânt mi-a spus: „Du-te mai departe!” Am continuat să merg mai departe și am intrat într-un cartier de negri. Atunci m-am gândit că ar fi timpul să plece avionul, dar Duhul Sfânt continua să-mi spună: „Du-te mai departe!” Astfel, m-am dus mai departe. Se întâmpla la fel ca atunci când am fost în pădure, iar El mi-a spus să merg mai departe.

Voi știți despre ce vorbesc. Deci am mers mai departe. Am privit spre o baracă din acelea în care locuiesc oamenii aceștia de culoare săraci. Continuam să merg și cântam încet: „Sunt bucuros că sunt unul dintre ei...” Acest lucru s-a întâmplat cu vreo paisprezece ani în urmă. M-am apropiat de baraca aceea și acolo era o negresă. Când am privit-o, am văzut că pe obrajii ei curgeau lacrimi mari. Ea s-a uitat la mine și mi-a zis: „Bună dimineața, predicatorule.”

„Ce faci, mătușico?”, i-am răspuns eu. Pe fața ei a apărut un zâmbet larg. „De unde știi că sunt predicator?” am întrebat-o eu.

„Știam că vei veni,” a răspuns ea.

„De unde știai aceasta? Mă cunoști?”

„Nu, domnule, dar știam că vei veni. Ai auzit vreodată povestirea despre sunamită?”

„Sigur că da,” am răspuns eu.

„Eu sunt o astfel de femeie,” a continuat ea. „Domnul mi-a dat un copil și eu l-am promis că-l voi crește. Sunt o femeie săracă, iar pentru a-mi câștiga existența, lucrez pentru niște oameni albi. L-am crescut cum am putut mai bine, dar predicatorule, el a luat o boală și eu nu am știut nimic de ea. Acum este în stadiu foarte avansat, iar el este pe moarte aici în pat. Este inconștient de două zile. Doctorul a venit și a spus că i-a ajuns la inimă și în sânge, și a distrus totul în așa măsură încât orice medicament i-ar da, nu-l mai poate ajuta cu nimic. Mi-a spus că este pe moarte, dar eu i-am zis că nu pot sta să-l văd cum moare ca un păcătos.

M-am rugat și iar m-am rugat, toată noaptea. Era inconștient și nu spunea nimic, dar eu m-am rugat și am spus: „Doamne, dă-mi copilașul înapoi, așa cum i l-ai dat înapoi și femeii sunamite. Unde este Elisei al Tău? Există cineva care mă poate ajuta? Am adormit pe genunchi, iar Domnul a venit în vis și mi-a spus: „Du-te și stai la poartă, pentru că va veni un bărbat cu o pălărie de culoare închisă, și costum.” „Stau la poartă de când s-a crăpat de ziuă,” a continuat ea. „Și te-am văzut venind cu pălăria maro. Dar trebuia să ai și o geantă.”

„Am lăsat-o la hotel. Băiatul tău este bolnav?”

„Este pe moarte.”

„Mă numesc Branham, mă cunoști?”

„Nu, domnule pastor Branham, n-am auzit niciodată de tine.”

„Eu mă rog pentru bolnavi.” Dar pe femeie n-o interesa aceasta, ci voia ca fiul ei să nu moară păcătos.

Am intrat în casa aceea micuță și veche, care avea două camere. Era un loc drăguț, îngrijit. Când am intrat, deasupra ușii era scris: „Dumnezeu să binecuvânteze casa noastră.” Într-un colț era un pat vechi, iar în celălalt colț, altul. Acolo zăcea un băiat înalt și bine făcut. Cred că avea în jur de un metru optzeci și cam șaptezeci de kilograme. Tânărul ținea pătura în mâini și gemea.

Femeia l-a privit cu dragoste și a zis: „Băiețelul mamei.”

Am privit-o și m-am gândit: „Băiețelul mamei!” Avea o boală venerică, sifilis, și era pe moarte.

Ea l-a sărutat pe frunte și l-a mângâiat zicând: „Băiețelul mamei.”

În clipa aceea inima mea a fost atinsă și m-am gândit: „Da, indiferent cât de tare te-ai afundat în păcat, tu ești încă băiețelul mamei! Nu contează cât de rău a fost și ce a făcut, el a rămas băiețelul mamei!” Vedeți, Dumnezeu a spus: „*Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu nici un chip.*”

Iată că te-am săpat pe mâinile Mele...” (Isaia 49.15-16).

O priveam pe sărmana femeie sfântă. Frate, nu avea nimic în casa ei, dar avea Ceva ce fiecare casă din Indiana sau de oriunde altundeva ar trebui să aibă: pe Dumnezeu. Aș prefera să-L am pe El decât o casă frumoasă, cu fete frumoase și

lucruri vulgare. Aș prefera o casă cu o Biblie veche pe masă, iar când o deschizi, să vezi paginile ei învechite.

Am privit-o, iar ea a spus: „Dragul meu, predicatorul a venit să se roage pentru tine.”

„Oh, este întuneric,” a bolborosit el.

„Ce spune?”, am întrebat-o.

„Nu știu. Medicul mi-a spus că nu mai este în toate mințile. Se crede undeva pe mare și crede că s-a rătăcit. Aceasta este ceea ce nu pot suporta, predicatorule: că copilul meu moare ca un om pierdut. Știu că ai venit să mă ajuți, pentru că Domnul mi-a spus aceasta.”

„Mă voi ruga pentru el, și poate Domnul îl va vindeca,” am spus eu.

Pe ea n-o interesa aceasta, ci voia ca el să se ridice și să spună că este salvat. Aceasta era tot ce conta: să fie salvat. Oricum cândva trebuia să plece, dar trebuia să fie salvat! Oh, dacă am putea avea toți atitudinea aceasta! Ea știa că într-o zi, va trăi din nou alături de el în Casa veșnică de dincolo.

„Oh, dacă l-aș auzi spunând că este salvat!”

Atunci eu i-am zis: „Să ne plecăm și să ne rugăm.” Ea a îngenuncheat, iar eu mi-am pus mâinile pe picioarele lui reci și țepene. N-am putut să trag pătura peste el, fiindcă o trăgea înapoi și continua să spună: „Este atât de întuneric!” Ea a încercat să vorbească cu el, dar tânărul continua să spună: „Este atât de întuneric și frig!” și continua să tragă de pătură.

Am privit-o puțin pe femeie în timp ce stătea pe genunchi și i-am zis: „Mătușico, ne conduci în rugăciune?”

„Da,” a răspuns ea.

În cameră era doar ea, eu, băiatul și Duhul Sfânt, și bătrâna aceea sfântă a început să se roage. Ea vorbea cu El pentru că o mai făcuse și înainte. Da, domnilor! Știa cu Cine vorbește și a spus: „Doamne, știu ce vei face, pentru că totul va fi așa cum ai spus că va fi!”

O, sunt atât de bucuros pentru că El este Același Isus care a fost și cu sfinții din vechime! El este Același și astăzi. Eu n-am întrebat-o despre religia ei, dacă era baptistă sau pentecostală, pentru că nu era treaba mea. Eu îl urmam pe Duhul Sfânt, iar ea făcea același lucru, și amândoi doream să vedem ce va face El.

Am îngenuncheat și ea a început să se roage, iar când a încheiat, s-a ridicat și și-a sărutat fiul pe frunte spunând: „Dumnezeu să-l binecuvânteze pe copilașul meu!”, după care mi-a zis: „Acum te rogi tu, predicatorule?”

„Da, doamnă.” Era ora 8.30 sau 8.45, iar eu mă aflam la două mile de aeroport. Probabil avionul meu decolase la ora șapte, iar eu nu știam când voi pleca de acolo.

Mi-am pus mâinile peste picioarele băiatului și am spus: „Tată ceresc, eu nu înțeleg ce se întâmplă. Trebuia să plec cu un avion în urmă cu ceva timp, dar Tu mi-ai spus: „Du-te mai departe!”, până am ajuns aici. Femeia aceasta a spus că m-a văzut venind, iar dacă ai fost Tu în toate acestea, eu nu știu ce să fac altceva decât să-mi pun mâinile peste băiatul acesta.”

Atunci tânărul a spus: „O, mamă, se face lumină!”, iar cinci minute mai târziu,

stătea pe marginea patului cu brațele în jurul mamei sale.

M-am furișat afară, am luat un taxi cu care m-am dus la hotel să-mi iau geanta, și apoi la aeroport. M-am gândit că probabil va trebui să aștept încă o zi sau două până când va fi un alt zbor. Voi știți cât era de greu să prinzi un avion după război.

Deci, am luat taxiul și am fugit la aeroport, iar când am ajuns acolo, am auzit: „Zborul nr. 196 pentru Louisville, Kentucky, se pregătește de plecate!” Dumnezeu a ținut acel avion pe loc pentru mine. O, credeți aceasta!

Vreo doi ani mai târziu, mergeam cu trenul în Arizona, la fratele Sharrit, la o adunare. Călătoream cu fratele Moore și cu alți frați, și ne-am oprit în Memphis. Știți că uneori, trenurile se opresc pentru un timp, apoi pornesc mai departe.

Sandviciurile din tren erau la șaiszeci de cenți bucata, dar poți să le cumperi la zece sau cincisprezece cenți din gări. Astfel, am așteptat până când s-a oprit trenul și am coborât să-mi cumpăr niște sandviciuri. De fapt, voiam să iau mai mulți hamburgeri și să avem un adevărat jubileu. Am coborât repede din tren și m-am grăbit să cumpăr câțiva hamburgeri. Priveam în jur, deoarece știam că trenul va sta în gară în jur de treizeci de minute. După ce am luat câțiva hamburgeri, am auzit pe cineva spunând:

„Bună, predicatorule!” M-am uitat și am văzut un tânăr cu șapcă roșie.

„Nu mă mai cunoști, așa-i?”

„Cred că nu, fiule,” am răspuns eu.

„Vino și privește-mă bine.”

„Nu cred că te cunosc.”

„Dar eu te cunosc, ești predicatorul Branham.”

„Da, așa este. Ai fost la vreo adunare de-a mea?”

„Nu domnule. Îți amintești dimineața aceea când ai venit la noi acasă și mama era...”

„Oh, nu poți fi băiatul acela,” am spus eu.

„Ba da, eu sunt. Predicatorule, sunt vindecat, sănătos și bine. Și nu doar atât: acum sunt creștin!”

Lăudat să fie Domnul! Oh!

Ei erau adunați în camera de sus

Și se rugau în Numele Lui.

Au fost botezați cu Duhul Sfânt

Și a venit puterea pentru slujbă.

Ceea ce a făcut El pentru ei în acele zile,

Va face și pentru tine (Nu sunteți bucuroși?).

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei. Aleluia!

Unul dintre ei, unul dintre ei.

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Ei nu aveau multă școală sau renume lumesc,

Dar toți au primit Rusaliile lor,

Au fost botezați în Numele lui Isus;

Și acum spun pretutindeni

Că puterea Lui e Aceași,

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei. Aleluia!

Vino frate și caută binecuvântarea aceasta

Care-ți va cruța viața de păcat,

Și clopotele bucuriei vor începe să bată,

Și sufletul tău va arde,

Oh, acum arde în inima mea,

Oh, slavă Numelui Său!

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Unul dintre ei, unul dintre ei.

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Dați mâna cu cei din fața voastră, din spate și din jur:

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei. Aleluia!

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei. Aleluia!

Unul dintre ei, unul dintre ei,

Sunt atât de bucuros că pot spune

Că sunt unul dintre ei.

Ce este această religie de modă veche? Ea a început demult și calea ei este îmbibată cu Sângele lui Isus Hristos. O, cât Îi sunt de mulțumitor pentru această Evanghelie! O, da, domnilor!

Este stropită cu sânge, da, este stropită cu sânge

Această Evanghelie a Duhului Sfânt

Este stropită cu sânge,

Sângele celor ce au murit pentru Adevăr.

Ce fel de Evanghelie este aceasta? Cea de la Rusalii.

Primul care a murit pentru planul Duhului Sfânt

A fost Ioan Botezătorul.

Apoi a venit Domnul Isus care a fost crucificat.

El a predicat că Duhul îi va salva pe oameni de păcat,

A continuat să fie stropită cu sânge

Da, stropită cu sânge,

Evanghelia Duhului Sfânt e stropită cu sânge.

Este sângele apostolilor care au murit pentru Adevăr.

Evanghelia Duhului Sfânt e stropită cu sânge.

Voi nu o puteți organiza!

Acolo este Petru, Iacov și Ioan

Ei și-au dat viața pentru ca Evanghelia

Să poată străluci.

Și-au amestecat sângele cu al prorocilor din vechime

Pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu

Să poată fi spus curat.

A fost stropită cu sânge, da, stropită cu sânge,

Este sângele apostolilor care au murit pentru Adevăr

Evanghelia Duhului Sfânt a continuat să fie stropită

cu sânge.

Sufletele de sub altar strigă: „Cât mai este?”

Până când Domnul îi va pedepsi pe cei ce au făcut rău.

Dar vor mai exista oameni care își vor da viața

Pentru Evanghelia Duhului Sfânt,

Și pentru șuvoiul ei roșu.

Este stropită cu sânge, da, cu sânge,

Evanghelia Duhului Sfânt e stropită cu sânge.

Este sângele apostolilor care au murit pentru Adevăr.

Evanghelia Duhului Sfânt este stropită cu sânge.

Începând de la Rusalii, prin epoca Bisericii Efes, prin Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea, au existat o mulțime de martiri. Ce se va întâmpla aici? Așa cum spune Biblia, această fiară se va ridica în Statele Unite. Vă mai amintiți vedenia care a fost citită aici în anul 1933? Clădirea bisericii de aici, nici nu era construită încă. În vremea aceea nici nu știam că este o vedenie și o numeam transă. Eram doar un tânăr predicator baptist.

Toată viața am văzut acele vedenii și aș vrea ca cel care poate spune că una dintre ele nu s-a împlinit, să se ridice în picioare. Nu, ele nu au dat greș niciodată. Nu se poate! Vedeți? Nu se poate!

Când eram pe cale să încep cu școala duminicală, am avut o vedenie... Fiind un grup micuț, în vremea aceea ne adunam în vechea casă Masonic, în locuința lui Charlie Kern.

Atunci am văzut cum președintele Roosevelt va conduce lumea într-un război mondial.

Atunci am prorocit și am spus: „Se vor ridica trei sisteme: nazismul, fascismul și comunismul.” Câți vă mai amintiți aceasta? În continuare, am spus: Țineți-vă privirile asupra comunismului, pentru că celelalte două sisteme vor fi cuprinse în el.

Am spus că Mussolini va invada Etiopia, dar va eșua.

În cele din urmă, vom merge la război împotriva Germaniei, care se va fortifica cu un mare bloc de beton.” Aceasta s-a spus cu unsprezece ani înainte ca francezii să construiască „Linia Maginot.”

Apoi am spus: „Noi vom câștiga războiul, iar după încheierea lui, știința va inventa lucruri mari. Vor fabrica automobile care se vor schimba încontinuu. Voi știți cum arătau în anii '33. Atunci am spus: „Mașinile vor lua tot mai mult forma unui ou. Apoi am văzut un automobil care nu avea volan și rula pe o autostradă mare. Automobilul era dirijat printr-o altă putere. Ei au inventat-o deja.

În continuare am spus: „Vine timpul când li se va permite femeilor să voteze.” Și am adăugat: „Națiunea aceasta este o națiune a femeilor; chiar și în profeție este simbolizată printr-o femeie, iar numărul ei este treisprezece. Este țara femeilor, femeia având toată libertatea aici, și ele o vor ruina; femeia este prăbușirea lumii.

(Fratele Roy spune: „Am primit relatarea ta despre criminalitate din S.U.A. În fiecare caz au fost implicate și femei imorale.”).

Eu am spus: „Când femeile vor vota, vor alege persoana nepotrivită.” Au făcut aceasta la ultimele alegeri. Așa este. Tot în timpul acela, se va ridica în Statele Unite o femeie importantă, care va fi îmbrăcată frumos. În paranteză am scris: „Probabil este vorba de biserica catolică.” Vedeți? Ea își va exercita puterea asupra Statelor Unite. Va fi frumoasă la exterior, dar va avea o inimă crudă, nemiloasă.”

Apoi am privit din nou și am văzut Statele Unite rupte în bucăți; nu a mai rămas nimic. Și am spus: „Aceasta este Așa vorbește Domnul!”

Gândiți-vă că cinci din cele șapte vedenii s-au împlinit, iar la sfârșitul timpului,

biserica catolică va stăpâni totul.

Eu am spus atunci că am văzut ceva ca niște cioturi care fumegau și stânci crăpate din cauza exploziilor; tot teritoriul Statelor Unite părea pustiu și gol. Aceasta am putut vedea din locul în care stăteam.

Tot atunci am spus: „După cum avansează evenimentele, cred că aceste lucruri se vor întâmpla între anii 1933 și 1977.”

Prieteni, noi stăm pe un butoi de pulbere. Totul este pregătit, dar Tatăl nostru ceresc ne-a dat făgăduința. Nu este minunat să fii un slujitor al lui Hristos? Noi avem harul să vedem toate lucrurile pe care le-a făgăduit. Gândiți-vă cât suntem de privilegiați! El locuiește printre noi, este cu noi și cunoaște tainele inimii fiecăruia, știe totul despre noi. El știe totul despre voi. Nu sunteți bucuroși că în seara aceasta sunteți în grupul acesta micuț care ține credința? Porunca Lui a fost: *„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.”* (Luca 12.32). Și: *„Și dacă n-ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n-ar scăpa, dar le-a scurtat din pricina celor aleși.”* (Marcu 13.20). Vedeți, noi suntem chiar la sfârșit.

Penticostalii au devenit reci, formali și căldicei și sunt vărsați din gura Domnului.

Numai o grupare mică va fi scoasă afară, numai puțini. Ei vor auzi strigarea: „Iată, vine Mirele!” și vor ieși afară. Biblia vorbește despre străjile nopții... Noi știm că sunt șapte și că noi suntem în cea de-a șaptea strajă. Atunci se vor ridica fecioarele din fiecare strajă. Amin. Cine face aceasta? Același Duh Sfânt.

După ce Biserica Mireasă va fi răpită, așa cum am văzut duminica trecută în Cuvântul Său, când Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi, și-a lăsat mireasa în palat. El a stat singur cu evreii și le-a spus: „Eu sunt Iosif, fratele vostru.”

Scriptura vorbește despre jalea care va cuprinde fiecare familie în parte. Atunci ei Îl vor întreba: „*De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?*”, iar El le va răspunde: „*În casa celor ce mă iubeau le-am primit.*” (Zaharia 13.6).

Cei ce L-au străpuns, Îl vor vedea, pentru că acolo va sta El, Iosif al lor.

Atunci Iosif le-a spus fraților săi: „*...nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.*” (Geneza 45.5). Acum este vorba despre viața Bisericii dintre neamuri, pentru că El a scos un popor care să-l poarte Numele.

O, fraților, noi suntem la sfârșit! Suntem aici! Binecuvântat să fie Numele Domnului! Să cântăm împreună o cântare veche, ca și frați și surori de la Rusalii. Poate veți spune: „Eu sunt baptist!”, dar dacă ai binecuvântarea rusalistică, ești de la Rusalii. În ordine.

Binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre cu dragostea creștină

Frăția inimilor înrudite.

Este ceea ce este mai presus.

Ascultați, prieteni! Dacă printre noi este cineva în a cărui inimă a intrat puțină amărăciune, undeva în călătoria prin această viață, scoateți-o afară chiar acum! Nu lăsați așa ceva înăuntru!

(Un frate vorbește în limbi, apoi aduce tălmăcirea).

Amin, amin!

Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru acest mesaj. Ne-a atins inima fiindcă vedem că nu ne-am abătut, ci am păzit credința. O, Doamne, mă rog ca Duhul să rămână în continuare în biserică! Ține-ne aproape pe unul de altul, Tată; ține-ne aproape de Tine. Vino printre noi, Doamne, în această ultimă epocă, în timpul ultimului sfeșnic, în care trăim acum. Fii Lumina noastră. Luminează peste noi în acest timp întunecos, Doamne, fiindcă ne dăm seama că stelele și sfeșnicul vorbesc de timpuri de întuneric. În ce ne privește, suntem bucuroși să știm că suntem fiii Luminii și că umblăm în Lumina lui Dumnezeu. Noi nu suntem legați de aceste lucruri pământești, ci suntem copiii Tăi. Cât de mult Îți mulțumim pentru aceste lucruri!

Îți mulțumim că ai trimis aceste mesaje ca o confirmare a Cuvântului Tău. Fie ca întotdeauna să fii onorat printre noi, Tată. Ține-ne departe de orice amărăciune de pe acest pământ, Doamne. Ține-ne sfinți, ca viețile noastre să fie curate și sfinte înaintea Ta. Îngăduie ca sângele lui Isus Hristos să facă aceasta pentru fiecare dintre noi. Scoate din noi tot ce nu este în ordine, fiindcă acesta este ceasul cercetării.

Scopul acestor adunări este de a ne cerceta inimile. Tu ai spus că ochii Tăi cercetează și cunosc inimile. Cu siguranță, Tată. Tu ne-ai vorbit și ne-ai spus să fim pregătiți pentru că timpul este aici.

O, cât de mult Îți mulțumim pentru aceasta, Tată!

O, nu-L iubiți și voi? Când a fost pe pământ, Isus a fost întrebat cu privire la căsătorie și despărțire, iar El a spus: „*La început nu a fost așa.*” Noi trebuie să ne întoarcem la început.

Astfel, dacă la început a existat o biserică rusalistică, iar El era Vița și noi suntem mlădițele, atunci și la sfârșit va fi o biserică la fel ca cea de la Rusalii. Voi puteți altoi în Viță și alte mlădițe, dar ele vor purta propria lor roadă. Puteți lua un portocal și să altoiți o mlădiță de lămâi în el, dar acea mlădiță va rodi lămâi deși se hrănește din viața portocalului. Dacă veți pune și un greșfrut în ele, vom avea și fructe de greșfrut deoarece este un citric.

Tot așa, aceste organizații, aceste denominațiuni sunt acolo, cheamă creștinii și trăiesc din viața creștină, dar vor produce roade denominaționale. Așa este deoarece au crescut așa. Dar dacă acea viță va da o mlădiță originală, aceea va avea în spatele ei cartea Faptelor. Așa este pentru că așa s-a întâmplat prima dată. Fiecare mlădiță care va rodi din acea viță, va rodi portocale, iar Biblia spune că au fost douăsprezece mlădițe. Oh, cât sunt de bucuroși să trăiesc sub această mlădiță, voi nu? Da, domnilor. O, este minunat!

În ordine. Vă rog să vă amintiți că mâine seară vom vorbi despre epoca bisericii Sardes, apoi despre organizația luterană.

- Amin -